

[Alfred Hansen]

der kan få fremskaffet oplysninger om, hvordan driftsresultatet har været på Storebælts-overfarten, f. eks. i de sidste 3 år, så man ligesom kan se, i hvor høj grad takspolitikken er forkert på Storebæltsoverfarten. Det håber jeg at ministeren vil kunne svare på.

Jeg må nok konstatere, at med sin beslutning om at udsætte Storebæltsprojektet på ubestemt tid har den nye regering lagt op til en periode, hvor det gøres til en dyd at udsætte de store investeringsopgaver.

Jeg har forstået det sådan, at man tidligst om 4-5 år vil tage sagen op til nyvurdering, men dermed har man tilsyneladende ikke bundet sig fra regeringens side til at gøre det. Det er op til regeringen, og det kunne så være interessant at vide, om det er den samme regering, man har om 4-5 år. Det spurgte jeg om, men det har jeg heller ikke fået nogen kommentar til. Har man med denne tidsramme på 4-5 år lagt op til en fortsættelse af det nuværende regeringssamarbejde mellem venstre og socialdemokratiet? Det skal vel ikke betragtes som et løfte – eller skal det, hr. minister – at vi om 4-5 år vil få et udspil fra regeringen?

Jeg fik heller ikke noget svar på, hvor længe denne anlægslov, som er vedtaget i folketinget, har gyldighed. Jeg synes i og for sig, at det lige her i 11. time ville være rart at få det at vide. Jeg synes trods alt, at debatten har været udbytterig, hvis man kan få opklaret disse ting, som jeg her har stillet spørgsmål om.

Jes Schmidt (CD):

Når jeg tager ordet i dag i denne debat, er det, fordi den landsdel, jeg er valgt i, føler sig særlig ramt af den nye socialliberale regerings beslutning om at stille bygningen af Storebæltsbroen i bero. Så godt som hele erhvervslivet nede i grænselandet – og det gælder også erhvervslivet syd for grænsen – har ganske tydeligt givet udtryk for den skuffelse, man føler over, at dette projekt nu er skudt ud i en, må man tro, uvis fremtid. Man godkender dernede ikke, at det er afgørende statsfinansielle årsager, der ligger bag, idet dette projekt er et århundredets projekt, som ikke kan gøres afhængigt af 1-2-3 års finanslove eller af en momentant finansiell situation, men må ses på baggrund af en udvikling, der omfatter mange generationer. Det er ikke

generationen i dag alene, der skal benytte denne bro, det er også de kommende generationer, og derfor er det ganske naturligt, at også de kommende generationer skal bygge denne bro.

Alle sønderjyske handelsstandsforeninger har sendt en protest, også til regeringen, mod den trufne beslutning. Det skal siges så tydeligt, som det kan gøres, at nede i grænselandet opfatter man denne regeringsbeslutning som en sørgelig afgørelse i landets historie.

Man føler det også som meget uheldigt, at vi nu på tirsdag må opleve, at en stor gruppe folketingsmænd, som sidst gik til valg bl.a. på det programpunkt, at Storebæltsbroen nu efter årtiers snak skulle bygges, nu skal til at stemme imod den overbevisning, som de gav udtryk for under valgkampen, og som de bekræftede her for ganske få måneder siden i folketinget.

Denne triste beslutning er efter erhvervslivets opfattelse i grænselandet egnet til at skade den gode økonomiske udvikling, som vi er inde i, og når der foreslås en dagsorden, er det, fordi vi vil se de folketingsmænd, som vover at stemme imod det, de selv har lovet vælgerne.

Melchior (CD):

Nogle af indlæggene i anden runde her giver mig anledning til et par korte bemærkninger, der også indeholder et par spørgsmål.

Det ene er til hr. Ninn-Hansen, som ikke ser grund til, at der skal stemmes og vedtages dagsordener eller afvises dagsordener. Bare vi kunne stå fast på loven af 1975, så ville det være godt. Men hr. Ninn-Hansen ved jo udmærket, at den nuværende valgperiode udløber om 2 år og et par måneder, og må jeg så spørge hr. Ninn-Hansen: kan en eventuel forhandling med den nuværende regering i det ene eller det andet udvalg eller her i salen binde et folketing, der måtte blive valgt ved førstkommande valg, hvad enten det kommer om ét eller to år? Det er jo klart, at det kan det ikke, og derfor gavner det altså ikke bro sagen at blive enige om, at det ikke skal være 4-5 år, men måske 2-3 år eller noget andet. Derfor er denne stæen fast på den tidligere lov ikke nogen som helst forpligtelse for dem, der sidder den dag, hvor værket virkelig skal føres ud i livet.